

РЕШЕНИЕ

№ 3323

гр. София, 18.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Влатова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на
прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **6670** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от
ЗАНН.

[фирма], представлявано от адв. У., обжалва решение от 06.06.2011 г. на Софийския
районен съд, Наказателно отделение, 105 състав по НАХ дело № 8119/2010 г., с което
е потвърдено Наказателно постановление № 0144/10.05.2010 г. на председателя на
Комисията за регулиране на съобщенията, налагащо на касатора имуществена санкция
в размер на 5000 лв. на основание чл. 332 във връзка с чл. 336 от Закона за
електронните съобщения.

Ответникът не изразява становище по касационното оспорване.

Прокурорът дава заключение за правилност на обжалваното решение.

Касационната жалба, подадена в срок, е неоснователна. Съответни на закона са
изводите на СРС за отсъствието на съществени процесуални нарушения в
административно-наказателното производство и за доказаност на факта на
нарушението, предмет на НП.

1. Основателен по принцип е доводът на касатора за допуснато нарушение на чл. 42, т.
5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН при издаването на АУАН и НП. В двата акта не е
прецизно индивидуализирана нарушената законова разпоредба – те съдържат общо
позоваване на текста на чл. 286 от ЗЕС, който се състои от няколко алинеи.
Нарушението, обаче, не може да се квалифицира като съществено, тъй като обективно

не е довело до засягане на правото на защита на дружеството. Чл. 286, ал. 1 от ЗЕС урежда принципа на подземното изграждане на кабелни електронни съобщителни мрежи, а ал. 2 и 3 предвиждат съответно изключение за въздушно изграждане на мрежи и забрана за прилагане на изключението при определени условия. Словесното описание на нарушението представя недвусмислено волята на санкционния орган да възприеме като противоправно поведение въздушното изграждане на кабелна мрежа, което ограничава спора и предмета на доказване до въпроса дали мрежата е изградена в отклонение от общото правило по чл. 286, ал. 1 от ЗЕС. Допълнителен аргумент в подкрепа на отричането на съществения характер на неспазеното изискване към формата на актовете може да се почерпи и от възраженията на жалбоподателя при оспорването на НП. Позицията за материалната незаконосъобразност на санкционния акт е обоснована с доводи, че изградената [населено място], кв. Б. мрежа попада в третата хипотеза на изключенията от принципа, тъй като зоната е отредена за ниско жилищно застрояване (вж. ал. 2 на чл. 286 от ЗЕС). Конкретността на релевираните възражения и отграничаването на различните хипотези при представянето на защитната теза са израз на разбиране на правните и фактически предели на административно-наказателното обвинение, а съществуването му опровергава твърдението за накърнено право на защита.

2. Противно на становището на касатора, АУАН и НП не са опорочени и от непосочване на датата на извършване на нарушението – чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Визираното в НП нарушение, осъществено от обективна страна с въздушно изграждане на кабелна електронна мрежа, притежава характера на „продължено”, т.е. нарушение, при което непрекъснато в определен период от време се осъществява състава му, докато не настъпят факти, които да го прекратят. Неизпълнението на задължението по чл. 286, ал. 1 от ЗЕС създава трайно противоправно състояние. Затова и нарушението би преустановило своето отрицателно въздействие върху обществените отношения, обект на защита, с прекратяването на това състояние – това е и началният момент, от който започват да текат давностните срокове по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Към момента на констатирането му – 16.11.2009 г., нарушението не е било прекратено, а АУАН е съставен на 30.11.2009 г., т.е. във времевите предели на сроковете за образуване на производството. Съображенията относно правната природа на нарушението изключват значимостта на позоваването на факта на изграждане на мрежата още през 2006 г.

3. Кабелната мрежа не попада в урбанизирана територия с население до 10 000 жители и/или ниско жилищно застрояване, за бъде обхваната от хипотезата по чл. 286, ал. 2 от ЗЕС като основание за правомерното ѝ разполагане. Тя е реализирана в столичен квартал, който не е самостоятелна урбанизирана територия, а част от нея (вж. § 5, т. 10 от ДР на ЗУТ). Броят на населението и застроителното отреждане като критерии за приложимостта на изключението от правилото по ал. 1 на чл. 286 от ЗЕС следва да отговарят на установените в разпоредбата за урбанизираната територия като цяло, а не за отделни, включени в нея, урегулирани територии. Затова дори и конкретните имоти, респ. района, в който попада мрежата, да са отредени за ниско жилищно застрояване, това обстоятелство е без правно значение при преценката на съответствието на урбанизираната територия с посочените предпоставки. [населено място] не изпълнява нито едно от изискванията по чл. 286, ал. 2 от ЗЕС, което изключва допустимостта на надземното изграждане на кабелни съобщителни мрежи и определя заключението на въззивния съд за материалната законосъобразност на НП

като правилно.

Поради липсата на инвокираното касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София-град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.06.2011 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 105 състав по НАХ дело № 8119/2010 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: